

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 27P/184/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215214609
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. G.Tomčovčíková Šandalová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2016:7215214609.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Gabrielou Tomčovčíkovou Šandalovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého U. K., G.. X.X.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č. 9, Košice, dieťaťa rodičov P. V., G.. X.X.XXXX, trvale bývajúcej Z. C. G. A. G. Č.. X a M. V., G.. X.X.XXXX, naposledy bývajúceho Z. C. G. G. V. Č.. X, toho času sa zdržiavajúceho na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníčkou B.. O. Z., pracovníčkou Okresného súdu Košice I, za účasti pestúnov Z. K., G.. XX.XX.XXXX Q. M.. L. K., G.. X.XX.XXXX, oboch bývajúcich Z. C. G. R. F. Č.. X, v konaní o zrušenie pestúnskej starostlivosti, o uloženie výchovného opatrenia a o nariadení ústavnej starostlivosti takto

rozhodol:

Mení rozsudok Okresného súdu Košice okolie sp. zn. 9P 200/2002 zo dňa 25.9.2002 tak, že ruší pestúnsku starostlivosť pestúnov manželov L. K., G.. X.XX.XXXX, Q. Z. K.Q., G.. XX.XX.XXXX o maloletého U. K., G.. X.X.XXXX a nariaďuje ústavnú starostlivosť maloletého U. K., G.. X.X.XXXX, za účelom ktorej maloletého umiestňuje do Detského domova Lienka - Veľké Kapušany.

Predlžuje ústavnú starostlivosť o maloletého U. K., G.. X.X.XXXX, vykonávanú Detským domovom Lienka - Veľké Kapušany, do 3.6.2017.

Zaväzuje matku prispievať na výživu maloletého U. výživným vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa od právoplatnosti tohto rozsudku do budúcnosti, ktoré výživné je povinná platiť vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, na účet Detského domova Lienka - Veľké Kapušany.

Zaväzuje otca prispievať na výživu maloletého U. výživným vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa od právoplatnosti tohto rozsudku do budúcnosti, ktoré výživné je povinný platiť vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, na účet Detského domova Lienka - Veľké Kapušany,

Návrh na uloženie výchovného opatrenia maloletému U. K., G.. X.X.XXXX, zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Dňa 18.5.2015 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Košice doručil tunajšiemu súdu návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým žiadal uložiť výchovné opatrenie - pobyt maloletého U. v Súkromnom liečebno-výchovnom sanatóriu, Dialničná 1 Senec najdlhšie na 6 mesiacov od právoplatnosti uloženia výchovného opatrenia a zároveň žiadal o vydanie predbežného opatrenia o odovzdaní maloletého U. do súkromného liečebno-výchovného sanatória, ktorý návrh odôvodňoval tým, že pestúni maloletého dňa 24.4.2015 podali na tunajšom súde návrh na zrušenie pestúnskej starostlivosti, ktoré konanie je vedené

pod sp. zn. 23P 153/2015, ktorý návrh odôvodnili problémovým správaním maloletého, ktoré nedokázali v domácom prostredí riešiť, maloletému už v minulosti bola diagnostikovaná socializovaná porucha správania u disharmonicky sa vyvíjajúcej osobnosti a hyperkinetická porucha správania ADHD, ktorú situáciu pestúni maloletého riešili s viacerými odborníkmi, ale jeho správanie sa dokázalo zlepšiť iba na krátky čas, potom opätovne dochádzalo k nežiaducemu správaniu sa maloletého, ktorý bol aj opakovane hospitalizovaný v Detskej psychiatrickej liečebni Hraň, po liečbe bol jeho stav stabilizovaný, prepúšťaný bol do domáceho prostredia, ale následne v domácom prostredí a v škole vyvolával konflikty, túlal sa, nechodil pravidelne do školy, nerešpektoval vyučujúcich, stupňovalo sa jeho agresívne správanie, výbuchy zlosti aj pri menšom nevyhovení jeho požiadavkám, časté boli jeho neskoré príchody domov, stretávanie sa s nevhodnými osobami, požívanie alkoholických nápojov, fyzické útoky voči spolužiakom, úrad práce riešil situáciu maloletého pohovormi s pestúnmi i maloletým, odporúčaním zabezpečiť maloletému pobyt v Súkromnom liečebno-výchovnom sanatóriu v Senci, ktorý pobyt sa uskutočnil na priamo základe žiadosti pestúnov adresovanej tomuto zariadeniu, kde bol maloletý od 1.10.2014 do 19.2.2015, ku ktorému pobytu pestúni uviedli, že pobyt maloletého v zariadení prebiehal bez väčších problémov, maloletý sa tam dokázal adaptovať, s režimom nemal žiaden problém, bol zaradený do pracovnej činnosti na farme, bol hodnotený ako jeden z najlepších, ako pracovitý, v pracovných činnostiach samostatný, na výchovnej skupine bol taktiež dobrý, pokiaľ nedochádzalo k niečomu, čo nebolo podľa jeho predstáv, mal nízku frustračnú toleranciu, prestala sa uňho prejavovať šikana, s ktorou mal v minulosti problém, jeho reakcie boli naďalej afektívne, trvali dlhšie, bolo treba pomáhať mu nájsť oporu, avšak celkovo jeho správanie v skupine bolo hodnotené ako vyhovujúce, vychovávateľov rešpektoval, zariadenie spolupracovalo aj so samotnými pestúnmi, keďže maloletý bol uvoľňovaný k nim na víkendové pobyty, ale po návrate do domáceho prostredia vo februári 2015 dokázal iba krátku dobu fungovať podľa stanovených pravidiel, opätovne sa správal agresívne, prejavovali sa uňho výbuchy zlosti, nerešpektovanie dohodnutých pravidiel, pravidiel vychádzok, pri nevyhovení jeho požiadavkám kričal, nadával, bol vulgárny, odchádzal z domu bez ohľadu na to, že mu to nebolo dovolené, prichádzal v neskorých večerných alebo ranných hodinách, speňažoval veci z domácnosti pestúnov, ktorých okrádal, bral im peniaze z peňaženiek; dňa 2.3.2015 po jarných prázdninách nastúpil do školy - A. U. Š. B. K. C., ktorá škola ho dňa 15.4.2015 podmienene vylúčila zo štúdia na skúšobnú dobu do 30.6.2015, z rozhodnutia ktorej školy vyplýva, že mal hrubé správanie voči spolužiakom, nevedel sa ovládať, ohrozoval spolužiakov, vyhrážal sa im, búchal spolužiakov po hlave, chytal ich za ruky, vyvíjal tlak v snahe vyprovokovať ich, spolužiaci sa ho báli, odchádzali preto z vyučovania, hrubo sa správal aj voči vyučujúcim, mal opakované zápisy v triednej knihe o nereagovaní na upozornenia, ignoráciach, narušaní priebehu vyučovania, odmietaní pracovať, odchádzaní z vyučovania po 5. hodine svojvoľne, hraním sa s mobilným telefónom; pestún školu navštevoval 2-krát týždenne, aby s triednou učiteľkou riešil problémové správanie maloletého, ale ani to nevedlo k náprave, pre závažné porušenie školského poriadku, pre priznanie sa v škole ku krádeži alkoholických nápojov v K., kde mu bola uložená pokuta 15 €, došlo k uvedenému rozhodnutiu školy; napriek podmienenečnému vylúčeniu na skúšobnú dobu maloletý naďalej porušoval vnútorný školský poriadok, sústavne narúšal priebeh vyučovania, naďalej nerešpektoval vyučujúcich, ani riaditeľa školy, vyhrážal sa spolužiakom, bol agresívny, falšoval aj ospravedlnenia a dňa 24.4.2015 prechovával alkoholické nápoje v škole, preto dňom 6.5.2015 bol vylúčený zo štúdia na uvedenej strednej škole.

V domácom prostredí maloletý vôbec nerešpektoval pestúnov, nebol ochotný dodržiavať žiadne pravidlá, jeho správanie sa nezlepšovalo ani postupom času, prejavila sa uňho tendencia priťahovať k sebe asociálne indivíduá, do domácnosti pestúnov privádzal nevhodných kamarátov, aj keď mu to pestúni zakázali, následne nemal kľúče od bytu, domov prichádzal po hlásení sa pestúnovi na mobil, kedy mu následne pestún dvere otvoril, nedodržiaval stanovené časy príchodov do domácnosti, napriek snahe pestúnov, ktorí s ním navštívili rôznych odborníkov, sa jeho správanie nezlepšilo, nič naňho nezaberalo, preto pestúni pre jeho problémové správanie napokon rezignovali aj preto, že maloletý začal odmietať aj návštevu psychiatricky v Detskej psychiatrickej liečebni Hraň, ktorú predtým navštevoval a pestúni vyjadrili aj obavu z jeho vyhrážok o fyzickom útoku voči nim, po vyčerpaní všetkých svojich možností sa rozhodli podať vyššie uvedený návrh; Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Košice vykonal s maloletým dňa 30.4.2015 pohovor, maloletý však zaujal odmietavý postoj, neprípúšťal si svoje problémové správanie, priznal sa, že s partiou kamarátov, ktorých odmietol konkretizovať, používa alkoholické nápoje, ktoré si kúpali aj napriek tomu, že nemali 18 rokov, jeho najväčšou prioritou bolo nebyť obmedzovaným, čo najviac času tráviť s kamarátmi pochybnej povesti, samotný maloletý uviedol, že je vonku rád v noci, keď tam nikto nie je, lieky, ktoré mal predpísané psychiatrom, si sám vysadil, odmietal ísť na akékoľvek vyšetrenie k psychológovi či psychiatrovi, vedel veľa nasľubovať, ale nebol ochotný sľuby dodržať; maloletý svojim spôsobom života sa vystavoval nebezpečenstvu ohrozenia

svojho zdravia a života, jeho asociálne správanie mohlo vyústiť do závažnej trestnej činnosti, v domácom prostredí nebolo možné zabezpečiť nápravu jeho správania, preto bolo nevyhnutné maloletého vyňať z daného prostredia a umiestniť ho do zariadenia, ktoré by mu poskytlo odbornú psychologickú a psychoterapeutickú starostlivosť, ktorá aj v minulosti dokázala korigovať jeho správanie a to aj z dôvodu absentujúcej snahy samotného maloletého zmeniť svoj nezodpovedný a záhaľčivý spôsob života.

Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 27P 184/2015 zo dňa 19.5.2015 bolo nariadené predbežné opatrenie, v zmysle ktorého maloletý bol umiestnený do starostlivosti Súkromného liečebno-výchovného sanatória na Diaľničnej ulici č. 1 v Senci, z vyššie uvedených dôvodov, toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.6.2015.

Dňa 24.4.2015 tunajšiemu súdu bol doručený návrh pestúnov maloletého na zrušenie pestúnskej starostlivosti, ktorý návrh odôvodňovali tým, že maloletý U. im bol zverený do pestúnskej starostlivosti rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 9P 200/02 zo dňa 25.9.2002, ktorý sa stal právoplatným dňa 21.10.2002; v roku 2007 požiadali o súhlas na zmenu priezviska maloletého a súd im udelil tento súhlas, preto mu zmenili priezvisko J. V. G. K.; od zverenie maloletého do ich starostlivosti sa o maloletého nikto z rodičov nezaujímal, pestúni maloletého vychovávali ako vlastného syna, pričom už v predškolskom veku sa uňho objavilo problémové správanie, pred vstupom do školy navštevoval skupinové stretnutia pre deti s ADHD a špeciálneho pedagóga, pre fyzické konflikty so spolužiakmi zmenil 3-krát základnú školu, pestúni s ním navštívili viacerých odborníkov, niekoľkokrát bol hospitalizovaný v Detskej psychiatrickej liečebni Hraň, bolo mu diagnostikovaná socializovaná porucha správania u disharmonicky sa vyvíjajúcej osobnosti a hyperkinetická porucha správania ADHD, v zariadení sa jeho stav stabilizoval, bol prepustený do domácej starostlivosti, jeho posledná hospitalizácia pred podaním návrhu bola v období od 5.5.2014 do 18.7.2014, po návrate z ktorého liečenia sa jeho nežiaduce správanie zopakovalo, vyvolával konflikty so spolužiakmi, túlal sa, nechodil do školy, pravidelne nerešpektoval vyučujúcich, stupňovalo sa jeho agresívne správanie, výbuchy zlosti aj pri menšom nevyhovení jeho požiadavkám, časté boli neskoré príchody domov, stretávanie sa s nevhodnými osobami, požívanie alkoholických nápojov, fyzické útoky voči spolužiakom, v roku 2014 absolvoval pobyt v Súkromnom v súkromnom liečebno-výchovnom sanatóriu v Senci od 1.10.2014 do 9.2.2015, ktorý pobyt prebehol bez väčších problémov, avšak po návrate do domáceho prostredia vo februári 2015 iba krátku dobu fungoval podľa dohodnutých pravidiel; v čase podania návrhu maloletý pestúnov vôbec nerešpektoval, neboli už preňho autoritou, nedodržiaval stanovené pravidlá, nedvíhal telefón, keď bol mimo domácnosti, domov prichádzal neskoro v noci, odmietal uvádzať, kde sa zdržiaval, s kým trávil čas, z domácnosti pestúnov odnášal vec, ktoré speňažoval, kradol im peniaze, vylomil aj uzamknutú skrinku s alkoholom, ktorý odniesol preč, stalo sa, že prišiel domov opitý, nechcel dodržiavať základné pravidlá určené v domácnosti, neučil sa, neudržiaval si v izbe poriadok, správal sa hrubo a vulgárne aj voči pestúnom, ktorým nadával, vzhľadom na vek 16 rokov si musel byť ale vedomý svojho správania, ale na tomto nechcel nič zmeniť, chcel mať voľnosť, robiť si veci podľa seba, nechcel byť nikým a ničím obmedzovaný, pestúni mali už obavy z jeho vyhrážok o fyzickom útoku voči ním, nedokázali ho už presvedčiť o návšteve žiadneho odborníka, svojvoľne maloletý prestal brať lieky predpísané mu psychiatrom, jeho správanie bolo vysoko problémové aj v škole, ktorú pôvodne navštevoval, ako je to uvedené aj vyššie a z ktorej bol následne pre problémy so správaním definitívne vylúčený, napriek tomu, že sa mu pestúni venovali 13 rokov ako vlastnému synovi, odmietal si uvedomiť dôsledky svojho správania, nevážil si to, čo mu pestúni za uvedené roky poskytli, pestúni mali za to, že vyčerpali všetky možnosti ako primäť maloletého k dodržiavaniu prijateľnej normy správania, preto podali predmetný návrh a žiadali o zrušenie svojej pestúnskej starostlivosti o maloletého a o nariadenie ústavnej starostlivosti maloletému v detskom domove.

Matka maloletého sa ani k jednému z vyššie uvedených návrhov nevyjadrila, na pojednávania vytýčené vo veci, na ktoré bola riadne a včas predvolaná, sa nedostavila.

Otec dieťaťa sa v mieste trvalého bydliska dlhodobo nezdržiava, jeho terajšie miesto pobytu sa súdu ani po vyčerpaní všetkých dostupných prostriedkov nepodarilo zistiť, preto v súlade s ustanovením § 29 O.s.p. mu bola ustanovená opatrovníčka B.. O. Z., pracovníčka Okresného súdu Košice I, uznesením zo dňa 7.7.2015, sp. zn. 19P 169/2015 Okresného súdu Košice-okolie.

Keďže pôvodne vo veci starostlivosti súdu o maloletého U. bola založená rozhodnutím o zverení maloletého do pestúnskej starostlivosti príslušnosť Okresného súdu Košice-okolie, bolo nevyhnutné

doriešiť otázku miestnej príslušnosti, čo sa stalo uznesením Krajského súdu v Košiciach 12NcC 25/2015-32 zo dňa 22.6.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 7.7.2015 a krajský súd určil, že na konanie je príslušný Okresný súd Košice II, ktorému vec bola definitívne postúpená 9.7.2015.

Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 27P 184/2015 zo dňa 24.3.2016 súd rozhodol o spojení na spoločné konanie vecí vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 23P 256/2015 a 27P 184/2015 s tým, že tieto veci sú ďalej vedené pod sp. zn. 27P 184/2015.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím pestúna, pestúny, kolízneho opatrovníka, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 9P 200/2002-36 zo dňa 25.9.2002, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.10.2002 súd zveril maloletého U. V., G.. X.X.XXXX, do spoločnej pestúnskej starostlivosti manželov L. K. Q. Z. K.; z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že maloletý bol v tom čase umiestnený v Detskom domove Štós, neboli s ním žiadne výchovné problémy, bol zdravý, nikto z príbuzných o dieťa neprejavoval žiaden záujem, maloletý bol dňa 15.12.2000 nahlásený ako právne voľné a vhodné dieťa do náhradnej rodinnej starostlivosti, navrhovatelia boli manželmi, mali jedného maloletého syna O., ktorý bol študentom gymnázia, navrhovatelia boli riadne zamestnaní, zdraví a absolvovali prípravu na pestúnsku starostlivosť, ich návrhu doporučil vyhovieť kolízny opatrovník a okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Košice-okolie.

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 25P 61/2003 zo dňa 15.3.2006 súd zaviazal rodičov maloletého prispievať na výživu maloletého vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.6.2006.

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 25P 157/2007 zo dňa 12.3.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.3.2008, súd dal súhlas navrhovateľom - pestúnom maloletého na podanie žiadosti na zmenu priezviska maloletého U. V., G.. X.X.XXXX, G. O. K..

Zo správy Súkromného liečebno-výchovného sanatória Senec zo dňa 19.2.2015 vyplýva, že maloletý bol do zariadenia umiestnený na základe dohody s pestúnmi, ktorí si ho vzali do starostlivosti vo veku 3,8 roka z Detského domova Štós, maloletý pochádza z rómskeho etnika, v 7. rokoch požiadal o zmenu priezviska na priezvisko pestúnov, o biologických rodičoch nemal informácie, po mesačnom pobyte v novej rodine nastúpil do materskej škôlky, v 5. roku materskú škôlku zmenil pre problémové vzťahy s pani učiteľkou, pred vstupom do školy navštevoval skupinové stretnutia pre deti s ADHD a špeciálne pedagóga, v základnej škole mal opakované fyzické konflikty so spolužiakmi, v 3. ročníku základnej školy bol preradený na súkromnú základnú školu do triedy s nižším počtom žiakov, v 5. ročníku pestúni riešili šikanovanie maloletého, po ktorom následne on šikanoval mladších spolužiakov, v 6. ročníku opäť zmenil základnú školu, úspešne sa zapájal do športových súťaží, zároveň sa ale stupňovalo jeho problémové správanie, agresivita voči vyučujúcim, krádeže peňazí, túlanie sa, alkohol, v 7. ročníku základnej školy bol hospitalizovaný v Detskej psychiatickej liečebni Hraň, následne sa jeho pobyt v liečebni opakoval 4-krát, v liečebnom režime bol jeho stav stabilizovaný, po návrate do domáceho prostredia dochádzalo k návratom problémového správania, pri prijatí do sanatória boli zistené intelektové schopnosti v pásme subnormy, jeho verbálna intelektovaná úroveň bola v pásme nižšieho priemeru, celková performačná intelektová úroveň bola na hranici mentálnej retardácie, najväčšie deficity mal v schopnosti rozlišovať podstatné a nepodstatné detaily, osobnosť mal extravertnú, bol sociabilný, mal rád spoločnosť a ľudí okolo seba, konal bez dlhého rozmýšľania, bol impulzívny, nemal celkom pod kontrolou svoje pocity, rýchlo strácal „nervy“, často si nevedomoval dôsledky svojho správania, mal sklony k precitlivelosti a nepokoju, bol vzrušivý, mohol byť agresívny a hostilný aj k blízkym osobám, mal tendenciu prezentovať sa v trochu priaznivejšom svetle, bol schopný fungovať v zmysluplných interpersonálnych rolách a byť citlivý v interakcii s inými ľuďmi, mal pocit pre spravodlivosť, ťažko znášal krivdu, dokázal „zabojovať“, ak chcel niečo dosiahnuť, prejavovala sa uňho snaha, ale jeho úsilie viedlo občas k zlyhaniu, potreboval jasné pravidlá, v zariadení sa zadaptoval dobre, s režimom nemal žiaden problém, hygienické návyky mal na veľmi dobrej úrovni, bol čistotný a dôsledný, vo výchovnej skupine bol dobrý, ak bolo stabilné prostredie, ináč mal nízku frustračnú toleranciu, šikana sa uňho už neprejavovala, reakcie mal afektívne, pestúni so zariadením riadne spolupracovali, navštevovali ho, brávali ho na víkendy, postupne sa upravovali jeho vzťahy s pestúnmi.

Z prepúšťacej správy vypracovanej Detskou psychiatrickou liečebňou Hraň 18.7.2014 vyplýva, že maloletý tam bol hospitalizovaný od 5.5.2014 do 18.7.2014, dieťa bolo dlhodobo vedené v pedopsychiatrickej ambulancii, v Detskej psychiatrickej liečebni Hraň bol hospitalizovaný opakovane, aj na psychiatrickej klinike UNLP Košice; zo záveru správy vyplývajú diagnózy maloletého - socializované poruchy správania u disharmonicky sa vyvíjajúcej osobnosti, hyperkinetické porucha správania - ADHD, špecifické poruchy školských spôsobilostí - dyskalkúlia, dysgrafia, dyslexia.

Po vyššie uvedenom nariadení predbežného opatrenia Súkromné liečebno-výchovné sanatórium Senec dňa 17.9.2015 oznámilo súdu, že maloletý U. opustil zariadenie bez súhlasu dňa 10.9.2015, následne dňa 11.9.2015 bol nájdený a privezený políciou OO PZ Bratislava späť do zariadenia.

Kolízny opatrovník vo svojej písomnej správe doručenej súdu dňa 7.10.2015 navrhoval prerušiť konanie o uložení výchovného opatrenia do času právoplatného skončenia konania vo veci zrušenia pestúnskej starostlivosti, v ktorej konštatoval, že je nutné riešiť situáciu maloletého umiestnením do detského domova mimo mesta Košice, nakoľko v prostredí mesta Košíc má vytvorené nevhodné sociálne kontakty a dochádza uňho k sociálne nežiaducemu správaniu, v čase podávania správy v zariadení v Senci nemal možnosť navštevovať školské zariadenie a pripravovať sa na budúce povolanie, čo sa uňho malo zmeniť po nariadení mu ústavnej starostlivosti a po jeho premiestnení do detského domova, kde by bol zaradený do procesu vzdelávania na strednom odbornom učilišti a v ktorom zariadení by mohol zotrvať aj po dovŕšení plnoletosti do 25. roku veku, ak by s detským domovom uzatvoril dohodu, čím by mal šancu vytvoriť si domáce zázemie v detskom domove aj po dovŕšení plnoletosti, ak by o to prejavil záujem.

V správe kolízneho opatrovníka doručenej súdu dňa 22.10.2015 kolízny opatrovník doporučil zrušiť pestúnsku starostlivosť pestúnov a nariadiť maloletému ústavnú starostlivosť v Detskom domove Veľké Kapušany, v uvedenej správe kolízny opatrovník konštatoval okrem vyššie uvedených skutočností, že medzičasom začalo byť vedené trestné stíhanie voči maloletému na Obvodnom oddelení PZ Košice - Staré Mesto pod Č.: U.-XXXX/SM-C.- XXXX dňa 1.6.2015 a bolo mu vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví, keďže dňa 2.3.2015 fyzicky napadol spolužiaka - búchal mu do oblasti pleca a chrbta, v jednom momente poškodenému chytil prsty ľavej ruky a tieto mu zalomil, čím mu bolo spôsobené zranenie a to kompletná trhlina úponovej časti šľachy vystierača prstenníka ľavej ruky, s dobou liečenia nad sedem avšak do 42 dní; v septembri 2015 kolíznemu opatrovníkovi bola doručená správa Súkromného liečebno-výchovného sanatória v Senci, s ktorým zariadením sa pestúni kontaktovali veľmi málo, maloletý bol hodnotený za obdobie od 25.5.2015 do 4.9.2015, v ktorom hodnotení bolo konštatované to, čo už bolo spomenuté vyššie, pokiaľ ide o charakteristiky maloletého, koncom augusta 2015 pestúni mali prísť na návštevu a súhlasili s pobytom U. aj u nich doma, ktorý pobyt prebiehal od 28.8. do 31.8.2015, avšak maloletý v ich domácnosti opätovne nedodržiaval termíny príchodu, vracal sa do domácnosti pred polnocou alebo po polnoci, požíval alkohol, v čase keď sa s ním zdržiavali pestúni mimo Košíc, na chate, správal sa maloletý relatívne dobre, ale pestún ho pristihol, že si chcel vziať fľašu alkoholu zo skrinky, pestúni trvali na zrušení pestúnskej starostlivosti a nemali už záujem poskytovať maloletému naďalej domov, nakoľko ich vôbec nerešpektoval a neboli už preňho autoritou, uviedli, že hneď po príchode do Košíc maloletý vždy kontaktuje bezprostredne svoju partiu a nedodržiava žiadne pravidlá; matka maloletého porodila spolu 11 detí, U. nikoho z týchto svojich príbuzných nepozná, najstaršie z detí jeho matky je už plnoleté, je to syn, ktorý je toho času vo výkone trestu odňatia slobody, v minulosti bol vychovávaný v Reedukačnom centre Bankov, matka má v priamej starostlivosti 5 detí a u ďalších 4 detí narodených Z. matka po pôrode podpísala privolenie s osvojením a tieto vyrastali v náhradných rodinách, úrad práce v minulosti riešil sťažnosti na správanie sa matky a jej nestarostlivosť o detí, keďže sa často zdržiavala mimo domácnosti, pri šetrení v septembri 2015 matka uviedla, že sa chystala vycestovať do zahraničia za svojim druhom, ktorý už bol v tom čase v Írsku s jedným z ich maloletých detí, počas trvania pestúnskej starostlivosti sa matka o maloletého vôbec nezaujímala a otec maloletého toho času má žiť s družkou, s ktorou má 4 deti, ku ktorým ale otcovstvo nemá určené, ani on o maloletého neprejavoval žiaden záujem, ani od času keď maloletý bol umiestnený do detského domova a ani s touto rodinou maloletý nemá vytvorené žiadne väzby; v prostredí mesta Košíc maloletý má vytvorené nevhodné sociálne kontakty, dochádza uňho k sociálne nežiaducemu správaniu, v zariadení sanatória v Senci nemal možnosť navštevovať školské zariadenie a pripravovať sa na budúce povolanie, k zmene malo dôjsť po jeho umiestnení do Detského domova vo Veľkých Kapušanoch, kde by bol zaradený do procesu vzdelávania na strednej odbornej škole, kde bol prijatý na štúdium a mal povolené individuálne vzdelávanie na prvý polrok školského roka 2015/2016.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice súd zistil, že otec maloletého z úradu práce od 1.10.2014 do doby trvania podmienok poberá dávky v hmotnej núdzi vo výške 61,60 €, je riešený samostatne, nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, v ktorej bol vedený od 23.10.2013 do 26.4.2015 a dňa 27.4.2015 bol vyradený na vlastnú žiadosť.

Matka maloletého poberala z úradu práce pomoc v hmotnej núdzi od 1.10.2014 do 30.9.2015 v sume 178,40 €, bola riešená spolu s partnerom P. I.Á. a 6 maloletými deťmi, v evidencii uchádzačov o zamestnanie bola vedená od 3.8.2015 do 22.8.2015 a dňa 23.8.2015 bola vyradená z dôvodu odchodu do členského štátu EÚ na obdobie dlhšie ako 15 kalendárnych dní.

Napriek uvedenému údaju z úradu práce predvolanie na pojednávanie konané vo veci dňa 24.3.2016 bolo u matky riadne vykázané.

Na pojednávaní konanom vo veci dňa 24.3.2016 pestúni maloletého na nimi podanom návrhu v celom rozsahu trvali z už vyššie uvedených dôvodov vyplývajúcich z písomných podaní, keďže vzhľadom na doterajší vývin maloletého dospeli k jednoznačnému záveru, že maloletý dokáže fungovať jedine v zariadení a jeho umiestnenie v detskom domove je poslednou šancou, ako by sa mohol zabezpečiť jeho výchovný progres.

Prítomný kolízny opatrovník k spomínanému trestnému stíhaniu maloletého doplnil, že toto trestné konanie voči maloletému je vedené na súde pod sp. zn. 4T 3/2016, maloletý bol uznaný za vinného pre prečin ublíženia na zdraví, bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom na 18 mesiacov, rozhodnuté bolo dňa 23.2.2016, ale rozsudok sa ešte nestal právoplatným z dôvodu podaného odvolania právny zástupcom maloletého a kolízna opatrovníčka zároveň uviedla, že medzi ukončením pobytu v zariadení v Senci a nástupom do Detského domova vo Veľkých Kapušanoch maloletý bol v domácej starostlivosti pestúnov, u ktorých bol aj istú časť jarných prázdnin a opakovane dochádzalo k jeho nevhodnému správaniu, už v čase príchodu do domácnosti pestúnov autom kontaktoval telefonicky svoj kolektív kamarátov v Košiciach a opakovane sa dopúšťal následne problémového správania. Kolíznym opatrovníkom neboli zistené žiadne osoby z blízkeho alebo vzdialenejšieho prostredia maloletého, ktorý by prejavili záujem o náhradnú osobnú starostlivosť maloletého, či o jeho pestúnsku starostlivosť alebo o osvojenie a rodičia naďalej o maloletého neprejavujú žiaden záujem.

Z kolíznym opatrovníkom predloženej kópie správy Detského domova Lienka, Veľké Kapušany z 9.2.2016 vyplýva, že maloletý U. bol prijatý do ich detského domova na základe uznesenia Okresného súdu Košice II sp. zn. 27P 480/2015 zo dňa 17.12.2015, jeho adaptácia na nové prostredie prebehla bez vážnejších problémov, po príchode do domova nastúpil dňa 11.1.2016 do 1. ročníka A. Z. Z. C., kde študuje U. I., na školu a školské povinnosti si zvykal ťažko, dňa 13.1.2016 bola prizvaná sociálna pracovníčka detského domova na pohovor s triednym učiteľom, majstrom odborného výcviku a výchovnou poradkyňou pre podozrenie, že maloletý prišiel na odborný výcvik pod vplyvom omamných látok, od 14.1.2016 do 26.1.2016 bol preto hospitalizovaný na akútnom detskom psychiatrickom oddelení v nemocnici v Michalovciach, bol v pravidelnom kontakte s pestúnom.

Podľa § 37 Zákona o rodine, nevhodné správanie sa detí, ako aj porušovanie povinností rodičov, vyplývajúcich z ich rodičovských práv a povinností, alebo zneužívanie ich práv môže každý oznámiť orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, obci alebo súdu. Rovnako môže každý oznámiť tomuto orgánu, obci alebo súdu skutočnosť, že rodičia nemôžu plniť povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností.

(2) Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení:

- a) vhodným spôsobom napomenie maloleté dieťa, jeho rodičov a iné fyzické osoby, ktoré svojím správaním ohrozujú alebo narušujú jeho riadnu výchovu,
- b) určí nad výchovou maloletého dieťaťa dohľad; dohľad vykonáva najmä za súčinnosti orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, obce, školy, neštátnych subjektov a zariadenia, v ktorom je maloleté dieťa umiestnené,
- c) uloží maloletému dieťaťu obmedzenie v rozsahu potrebnom na predchádzanie a zabraňovanie škodlivým vplyvom, ktoré môžu ohroziť alebo narušiť jeho priaznivý vývin; dodržiavanie uloženého obmedzenia sleduje najmä za súčinnosti obce,

d) uloží maloleťému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

(3) Ak je to potrebné v záujme maloleťého dieťaťa a ak výchovné opatrenia uvedené v odseku 2 nevedli k náprave, súd dočasne odníme maloleťé dieťa z osobnej starostlivosti rodičov aj proti ich vôli, osôb, ktorým bolo maloleťé dieťa zverené do náhradnej starostlivosti podľa § 45 alebo § 48, budúcich osvojiteľov, ktorým bolo maloleťé dieťa zverené do starostlivosti podľa § 103, osvojiteľov alebo poručníka, ktorý sa o maloleťé dieťa osobne stará, a nariadi maloleťému dieťaťu na účely

a) zabezpečenia odbornej diagnostiky pobyt v zariadení, ktoré vykonáva odbornú diagnostiku, najdlhšie na šesť mesiacov,

b) zabezpečenia odbornej pomoci maloleťému dieťaťu alebo zabezpečenia úpravy rodinných a sociálnych pomerov maloleťého dieťaťa pobyt v zariadení najdlhšie na šesť mesiacov,

c) zabezpečenia resocializácie drogových a iných závislostí pobyt v zariadení, ktoré vykonáva resocializačné programy pre drogovu a inak závislých.

(4) Na zabezpečenie účelu výchovného opatrenia alebo na zabezpečenie úpravy rodinných a sociálnych pomerov maloleťého dieťaťa počas výkonu výchovného opatrenia podľa odseku 2 alebo podľa odseku 3 súd môže rodičom dieťaťa, osobám, ktorým bolo maloleťé dieťa zverené do náhradnej starostlivosti podľa § 45 alebo § 48, budúcim osvojiteľom, ktorým bolo maloleťé dieťa zverené do starostlivosti podľa § 103, osvojiteľom alebo poručníkovi, ktorý sa o maloleťé dieťa osobne stará, uložiť

a) povinnosť spolupracovať so zariadením podľa odseku 2 alebo podľa odseku 3, s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou, neštátnym subjektom,

b) inú povinnosť.

(5) Ak je to potrebné v záujme maloleťého dieťaťa, súd môže výchovné opatrenie podľa odseku 3 uložiť aj vtedy, ak jeho uloženiu nepredchádzalo výchovné opatrenie podľa odseku 2.

(6) Ak súd rozhodne o uložení výchovných opatrení podľa odseku 3, môže ich vhodne a účelne spájať s výchovnými opatreniami uvedenými v odseku 2.

(7) Súd sleduje vykonávanie výchovných opatrení najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou, neštátnym subjektom a s príslušným zariadením.

(8) Súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia priebežne tak, aby pred uplynutím obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení, zhodnotil splnenie účelu výchovného opatrenia. Súd zruší výchovné opatrenie, ak splnilo svoj účel. Ak je to v záujme maloleťého dieťaťa, môže súd rozhodnúť o opakovanom uložení výchovného opatrenia alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia. Ak súd na základe zhodnotenia účinnosti výchovného opatrenia rozhoduje o opakovanom uložení výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o nariadení ústavnej starostlivosti podľa § 54, môže dočasne upraviť pomery maloleťého dieťaťa do právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 52 ods. 1 - 3 a 6 Zákona o rodine, pestúnska starostlivosť zaniká

a) dosiahnutím plnoletosti dieťaťa,

b) smrťou maloleťého dieťaťa,

c) smrťou pestúna,

d) umiestnením maloleťého dieťaťa do ochranej výchovy alebo nástupom do výkonu trestu odňatia slobody,

e) právoplatným rozhodnutím súdu o zrušení pestúnskej starostlivosti,

f) rozvodom manželov, ktorým bolo maloleťé dieťa zverené do spoločnej pestúnskej starostlivosti.

(2) Súd zruší pestúnsku starostlivosť len z vážnych dôvodov, najmä ak pestún zanedbáva starostlivosť o maloleťé dieťa alebo porušuje svoje povinnosti; urobí tak vždy, ak o to požiada pestún.

(3) Ak zanikla pestúnska starostlivosť podľa odseku 1 písm. f) a rodičia naďalej nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleťé dieťa, súd môže na návrh jedného z bývalých manželov, ktorým bolo maloleťé dieťa zverené do spoločnej pestúnskej starostlivosti, ponechať maloleťé dieťa v jeho osobnej starostlivosti, ak je to v záujme maloleťého dieťa, najmä s ohľadom na jeho citové väzby a stabilitu výchovného prostredia. Návrh môže jeden z manželov podať zároveň s návrhom na rozvod.

(6) Ak zanikne pestúnska starostlivosť z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. c) alebo e) a rodičia naďalej nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleťé dieťa, súd rozhodne o ďalšej náhradnej starostlivosti o dieťa; ak súd zistí, že u maloleťého dieťaťa sú predpoklady na osvojenie, začne aj bez návrhu konanie o osvojitelnosti.

Podľa § 54 Zákona o rodine, náhradná osobná starostlivosť alebo pestúnska starostlivosť má prednosť pred ústavnou starostlivosťou. Pred nariadením ústavnej starostlivosti je súd povinný vždy skúmať, či maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti.

(2) Súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy, ak výchova maloletého dieťaťa je vážne ohrozená alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave alebo ak rodičia nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa z iných vážnych dôvodov a maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti. Za vážne ohrozenie alebo vážne narušenie výchovy maloletého dieťaťa sa nepovažujú nedostatočné bytové pomery alebo majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa.

(3) Ak súd nerozhodol podľa § 39 ods. 2 a 3 alebo podľa § 56, sú rodičia maloletého dieťaťa naďalej jeho zákonnými zástupcami a spravujú jeho majetok.

(4) Súd môže výnimočne nariadiť ústavnú starostlivosť aj vtedy, ak jej nariadeniu nepredchádzali iné výchovné opatrenia. Výnimočnosť prípadu a neúčelnosť iného výchovného opatrenia musí byť preukázaná.

(5) Súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, musí presne označiť zariadenie, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Pri rozhodovaní o nariadení ústavnej starostlivosti súd vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na citové väzby maloletého dieťaťa k súrodencom a na ich zachovanie.

(6) Z dôležitých dôvodov môže súd predĺžiť ústavnú starostlivosť až na jeden rok po dosiahnutí plnoletosti.

Podľa ust. § 55 Zákona o rodine, súd sústavne sleduje spôsob výkonu ústavnej starostlivosti a najmenej dvakrát do roka hodnotí jej účinnosť, najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou a s príslušným zariadením, v ktorom je maloleté dieťa umiestnené.

Ak súd nariadil ústavnú starostlivosť z dôvodov, ktoré sú na strane rodičov, v rozhodnutí zároveň určí rodičom dieťaťa primeranú lehotu na úpravu ich rodinných a sociálnych pomerov tak, aby mohli osobne vykonávať starostlivosť o maloleté dieťa. Ak rodičia úpravu svojich rodinných a sociálnych pomerov v určenej lehote zabezpečia, súd ústavnú starostlivosť zruší. Ak rodičia úpravu svojich rodinných a sociálnych pomerov v určenej lehote nezabezpečia, súd začne aj bez návrhu konanie o zverení dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti alebo konanie o zverení dieťaťa do pestúnskej starostlivosti.

Súd zruší ústavnú starostlivosť najmä vtedy, ak maloleté dieťa možno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti alebo ak zanikli dôvody, pre ktoré bola nariadená.

Podľa § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

(2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

(3) Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. 13)

(4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

(5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

(6) Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa § 65 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

(2) Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

(3) Výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho

zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

(2) Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 76 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

(2) Proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

(3) V prípade omeškania povinného s plnením výživného určeného rozhodnutím súdu, má oprávnený právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatenej sumy podľa predpisov občianskeho práva.

(4) Plnenie výživného povinným sa započítava najprv na istinu a až po uhradení celej istiny sa započítava na úroky z omeškania.

Podľa § 77 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

(2) Práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

Podľa § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

(2) Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

(3) Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 81 Zákona o rodine, ak súd rozhodne o umiestnení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, pestúnskej starostlivosti, o nariadení ústavnej starostlivosti alebo o uložení ochranej výchovy, upraví aj rozsah vyživovacej povinnosti rodičov alebo iných osôb povinných poskytovať maloletému dieťaťu výživné.

(2) Súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, súčasne uloží rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať dieťaťu výživné povinnosť, aby výživné poukazovali zariadeniu, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Ak povinný podľa prvej vety neplní vyživovaciu povinnosť poukazovaním výživného zariadeniu, má toto zariadenie právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa.

Podľa § 2 písm. c/ zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v platnom znení, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 90,42 eura mesačne, ak ide 1. o zaopatrené neploleté dieťa, 2. o nezaopatrené dieťa (t.j. 27,13 € mesačne).

Vzhľadom na vyššie uvedený zistený skutkový stav, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a zrušil pestúnsku starostlivosť o maloletého pestúnmi v súlade s nimi podaným návrhom, keďže dospel k jednoznačnému záveru, že nimi podaný návrh bol podaný dôvodne, napriek všemožnému úsiliu pestúnov výchovné problémy maloletého, ktoré sa začali prejavovať už pomerne v jeho útlom veku, sa len prehľbovali, k náprave maloletého nedošlo ani po pohovoroch s pracovníkmi úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ani po ním absolvovaných liečeniach, ani po pobyte v liečebno-výchovnom sanatóriu, u maloletého boli diagnostikované vyššie uvedené psychiatrické diagnózy, jeho správanie mimo príslušných zariadení je neustále problematickým, maloletý v situáciách pobytov v domácom prostredí odmieta rešpektovať akékoľvek authority, správa sa neprimerane, nevhodne, agresívne, čo v konečnom dôsledku viedlo aj k prebiehajúcej trestnému stíhaniu uvedenému vyššie a čo bolo aj dôvodom jeho vylúčenia zo strednej školy, ktorú pôvodne navštevoval, jedine v prostredí zariadení, kde nemá umožnený kontakt so svojimi nevhodnými kamarátmi, sa dokáže správať primeranejšie, dokáže sa po určitom čase prispôbiť autoritám a rešpektovať pravidlá správania. Ako vyplýva z citovaného ustanovenia § 52 ods. 2 Zákona o rodine súd zruší pestúnsku starostlivosť vždy, ak o to požiada pestún, k čomu došlo v danom prípade práve v dôsledku nevhodného správania sa maloletého. Keďže sa nepodarilo zistiť žiadne osoby, ktoré by boli ochotné prevziať osobnú starostlivosť o maloletého, jeho rodičia naďalej nevykazujú

spôsobilosť a nevykazujú ani záujem o vykonávanie takejto osobnej starostlivosti o dieťa a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že bolo nevyhnutným nariadiť maloletému ústavnú starostlivosť a za účelom tejto umiestnil maloletého do kolíznyh opatrovníkom navrhnutého Detského domova Lienka - Veľké Kapušany.

V súlade s citovaným ustanovením § 54 ods. 7 Zákona o rodine súd zároveň rozhodol o predĺžení tejto ústavnej starostlivosti o maloletého do uplynutia jedného roku po dosiahnutí plnoletosti maloletým.

Súd zároveň rozhodol o povinnosti rodičov prispievať na výživu maloletého výživným vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa čo je minimálne zákonom stanovené výživné, keďže dospel k záveru, že rodičia vzhľadom na súdu známe ich pomery nie sú schopní prispievať na výživu maloletého vyšším výživným.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti návrh navrhovateľa na uloženie maloletému výchovného opatrenia zamietol, keďže dospel k jednoznačnému záveru aj vzhľadom na stanoviská Súkromného liečebno-výchovného sanatória v Senci, že jednoznačne v záujme tohto dieťaťa je potrebné ho umiestniť do ústavnej starostlivosti.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v troch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods.1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že po:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 1, 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove mal. detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 O.s.p.).